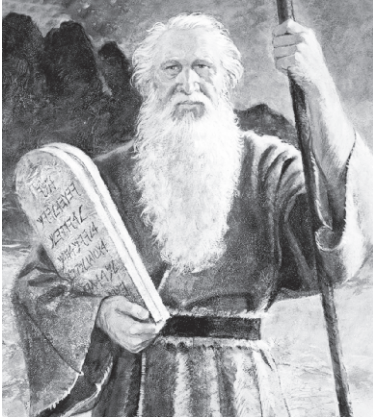

DE REGEL VAN DE OFS VERVOLG

JUBILEUM 40 JAAR REGEL 1978 – 2018

In de eerste drie uitgaven van de Doortocht van dit jaar hebben we het gehad over de eerste regel van God aan Mozes, het ontstaan van de OFS-regel en over een aantal wijzigingen dat door verschillende pausen in de Regel is aangebracht.

In de vorige uitgave konden we lezen hoe onze huidige OFS-regel, nu 40 jaar geleden, is goedgekeurd en dat hieraan voor het eerst Derde Ordeleden mochten meewerken. Het gevolg van hun medewerking was dat de regel een meer seculier karakter heeft gekregen.

Dit komt onder andere tot uitdrukking in hoofdstuk 2 artikel nr. 4 van de Regel:

HOOFDSTUK 2 DE WIJZE VAN LEVEN

“De regel en het leven van de franciscaanse leken is dit:

Het evangelie van onze Heer Jezus Christus onderhouden, naar het voorbeeld van Franciscus van Assisi. Hij maakte Christus tot inspirator en centrum van zijn leven met God en de mensen. Christus de liefdegave van de Vader is de weg naar de Vader; Hij is de waarheid waarin de heilige geest ons binnenleidt; Hij is het leven dat Hij in overvloed is komen geven.

De franciscaanse leken leggen er zich verder op toe telkens weer het evangelie te lezen, gaande van het evangelie naar het leven en van het leven naar het evangelie.”

Dat de OFS verheugd is over dit artikel 4 blijkt wel uit het feit dat dit artikel de basis is geworden van ons OFS-mission statement, welke altijd wordt afgedrukt op de achterpagina van Doortocht.

Laten we onze spiritualiteit over de schoonheid van onze Regel met net zoveel vreugde beleven en uitdragen als Franciscus dat deed in zijn tijd.

In het boek van Celano (de oudste verhalen over Franciscus van Assisi) lezen wij hoe Franciscus de Regel

aan zijn broeders aanbeveelt en hoe de broeders daarop gereageerd zouden hebben.

AANBEVELINGEN DOOR FRANCISCUS

“Franciscus zette zich vurig in voor een gemeenschappelijke leefwijze en de Regel. De broeders die daarbij een grote ijver aan de dag legden, schonk hij zijn bijzondere zegen.

Hij noemde de Regel, het boek des levens, de heilsverwachting, het merg van het evangelie, de weg naar de volmaaktheid, de sleutel tot het paradijs. Hij wilde dat alle broeders hem bezaten en kenden en dat de regel innerlijk tot hen sprak als een herinnering aan de afgelegde beloften; hij hield hen voor dat de Regel een richtsnoer voor hun leven was.”

De broeders uit de begintijd beschouwden de trouw die zij aan de Regel gezworen hadden niet als iets hards of iets moeilijks. Integendeel, ze waren zelfs bereid er nog een schepje bovenop te doen. De stimulans van de liefde bracht hen tot steeds grotere daden, aldus Celano.

Horen wij de Regel, die voor ons in 1978 een seculier karakter heeft gekregen en waarop wij professie hebben gedaan, nog innerlijk tot ons spreken?

Voelen wij de professie als het begin van een mooie spirituele reis, of is de Regel soms te radicaal en vraagt die te veel van ons? Kunnen wij daar, net als de broeders van toen, vrijwillig nog een schepje bovenop doen of gaat dat allemaal wat ver?

Leo koot ofs

